

KAPOSFŐI HÍREK

A KAPOSFŐI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

2006. december 22.

2006/3-4

TARTALOMBÓL

KARÁCSONYI KÖSZÖNTŐ

Köszöntő

Polgármesteri tájékoztató

Önkormányzati Hírek

Iskolánkról

Karácsonyi játszóház

A református egyházközség

Szekelyföldön

Civil szervezetek

A lázról

Rövid hírek

Mese

„Karácsony készül emberek !
Szépek és tiszták legyetek!
Súroljátok föl lelketek
Csillogtassátok kedvetek,
Legyetek újra gyermekek,
Hogy emberek lehessetek.”

A karácsony mindenki számára a megnyugvás, az öröm, a családi béke ünnepe. Ilyenkor egy időre kiszállunk a hétköznapi sodrásából, s fogékonyabbak vagyunk az élet szépségeire, örömeire, bánataira. A család ünnepe és ezért születik meg minden évben a kis Jézus, hogy a tisztességes keresztényi értékekre irányítsa figyelmünket. Ez a lelki élmény visszanyúl a kereszténység előtti korba, amikor elődeink még természetimádók voltak. Elképzelésük szerint a két legfőbb szellem, a jóság és gonoszság, a világosság és a sötétség szelleme uralta a természet világát. Ezek örök harcban álltak egymással. A mai ember élete is hullámzik a jó és a rossz, a világosság és a sötétség váltakozásában.

Hisszük, hogy minden jóra fordul, és a világosság győz a sötétség felett. És hitünkben soha nem szégyenülünk meg. Minden esztendő December 25-e meghozza számunkra a bizonyosságot és lelkünk ujjongó érzésekkel telik meg. A nappalok hosszabbodni kezdenek, éjszakák rövidülnek, jelétül annak, hogy a világosság mindig győz a sötétség felett, mutatva az élet megújulását.

A betlehemi jászol fölé hajló anyában, Máriában, és apában Józsefben megdicsőül és kiteljesedik a család... Karácsony a legtisztább örömnep a keresztény világ számára.

A karácsonyi kép csak akkor teljes, ha az édesapa és édesanya mellett ott találjuk a gyermeket, vagy gyermekeket is. A kis Jézus bölcsője előtt meghajoltak a félnék pásztorok és a királyi hatalmasságok egyaránt. Ők fejezik ki azt a hódolatot, gyöngéd szeretetet és reménységet, amellyel az emberek körülveszik a kis jövevény bölcsőjét.

Jézust egy egyszerű asszony szülte, egy egyszerű családba, ahol az édesapa ácsmester volt. Milyen öröm érezni, hogy durva posztó ruhában is születnek nagy lelkek, mint ahogy népünk is adott a nemzetnek és a világnak nagy egyéniségeket, akik egyszerű otthonokban, családokban születtek.

A családokban többnyire ott vannak az idősek is, nagypapák, nagymamák - sajnos egyre kevesebben a dédik. Társadalmunk egyre öregszik, a születésszám ismert okok miatt egyre csökken. Az életkor egyre jobban kitolódik. Az „ember” akkor cselekszik jól, ha elfogadja és becsüli az idő múlását, az általa felhalmozódott bölcsességgel együtt. Hiszem, hogy a test és a lélek egységet alkot és ahogy a lelkem sem „romlik” az idő múlásával, úgy a testem sem, ellenkezőleg, érik, gazdagodik azáltal, hogy idősebb és tapasztaltabb leszek, és hinnünk kell, hogy egykoron majd a trombita megszólal....

Békés boldog karácsonyt !!!!

(Írta és az idősek karácsonyi ünnepségén elmondta Dr. Antal László polgármester)

A KAPOSFŐI HÍREK

Ingyenes, negyedévente megjelenő lap.

A kiadás költségeit a Kaposfői

Önkormányzat viseli.

Készült a Könyvtárban 600 példányban

Szerkesztette:

- Árbogást Józsefné
- Jüngling András
- Urbán László

POLGÁRMESTERI TÁJÉKOZTATÓ

Tisztelt Kaposfői Polgárok !

Utólag lehetünk okosak...kellően körültekintő döntést hozott-e az előző testület, hogy új lakótelek kialakításába fog ? A kialakított 52 lakótelekből sajnos csak 5 telket sikerült eladni. Mi az oka az érdektelenségnek? A kereslet-kínálat piaci törvénye nem érvényesül? Drágák a telkek ? Kaposújlakon kétszer ennyibe kerülnek.

Tény, hogy 30 millió Ft folyószámla hitelt görget maga előtt az új testület. Ez rányomja bélyegét a 2007 év gazdálkodására: megszorításokat kell bevezetni úgy, hogy az önkormányzat kötelező feladatait el kell látni: az iskolának, óvodának, polgármesteri hivatalnak, körjegyzőségnek működnie kell. Ki kell fizetni a közüzemi számlákat: közvilágítást, szemétszállítást. Gon-

doskodni kell az utakról, a csapadékvíz elfolyásáról, az ingatlanaink állapotromlásának megakadályozásáról stb. Béreket kell fizetni, gondoskodni kell a rászorultakról. Lobbizni kell Kaposmérővel, Kaposújlakkal a csatorna beruházás megvalósulásáért. Az előző években a civil szervezetek és a sportegyesület 7 millió körüli támogatást kaptak. Sajnos átmenetileg ezeket a támogatásokat is le kell faragni. Anyagi helyzetet némiképp javítja, hogy az önkormányzat, mint tulajdonos eladta 11 millió Ft + ÁFA-ért a kábeltévé hálózatot. Sikernek könyvelhetjük el, hiszen az új tulajdonos a VIDANET átépíti a hálózatot, megoldja a széles sávú Internet hozzáférést. Igérete szerint 2007 évben ár-emelés nélkül jut hozzá minden kaposfői előfizető a Kaposváron fogható csomagokhoz.

Sőt, az önkormányzat a hírsatornához ingyenesen jut hozzá. Azt is sikerként értékeljük, hogy a

T-mobile olcsó Internet hozzáférést épített ki, amely ugyan rádiófrekvenciás elven működik, de gyorsnak és megbízhatónak tűnik (jelenleg közel 2 Mbit/sec sebességgel megy). Szörfözéshez az alapsomag is elegendő. A nagy érdeklődés (több, mint 50 igény) nem véletlen. Ennél olcsóbb megoldás nem létezik a piacon.

Az Önök tájékoztatására januártól elindítjuk a rendszeres falutelevíziót. Kérjük a lakosságot, legyen partner a környezetünk tisztaságának megőrzésében.

Ne hordjanak ki szemetet, építési törmelékkel a dűlőutakra – szóljanak a kommunális brigádvezetőnek, aki segít, amennyiben lehetséges.

Az önkormányzat lehangelő pénzügyi helyzetének ellenére bizakodóan tekintünk a jövőbe.

Valamennyi kaposfői polgárnak sikereiben gazdag boldog Újesztendőt és jó egészséget kíván a Képviselő-testület nevében a polgármester:

Dr. Antal László

Önkormányzati hírek

Október 1-én, újra szavazhattunk. Ezen a napon szavazott községünk lakossága a képviselőtestület összetételéről, és a polgármester személyéről.

Három jelölt közül Dr. Antal László nyerte el a szavazók bizalmát, így négy évig ő lesz a falu első embere. A képviselőtestület tagjai közé választottak névsora:

Benedek László
Fülöp János
Horváth Ignác
Matesz Péter
Pitz Sándor
Szabó Jánosné
Sztányi Tibor
Urbán László
Vörhendi Gyuláné

A képviselő-testület alakuló ülésén döntött az alpolgármester személyéről, bizottságok tagjairól, meghatározta a polgármester, az alpolgár-

mester és a képviselők tiszteletdíját, költségtérítését.

A testület alpolgármesterré Sztányi Tibort választotta. Megalakította az Ügyrendi-, a Művelődési és Sport-, a Szociális és Egészségügyi bizottságokat.

A polgármester tiszteletdíját 200.000.-, az alpolgármester tiszteletdíját 100.000.-, a képviselők tiszteletdíját 36.000.-Ft-ban állapította meg a testület. A polgármester részére 60.000 Ft, az alpolgármester részére 20.000 Ft költségtérítés jár a képviselők döntése alapján.

Az Ügyrendi bizottság tagjai:

Pitz Sándor elnök
Fülöp János
Urbán László

A Szociális és Egészségügyi bizottság tagjai:

Vörhendi Gyuláné elnök
Szabó Jánosné
Horváth Ignác
Pfaffné Barna Beáta
Szalai Józsefné

A Művelődési és Sportbizottság tagjai:

Urbán László elnök
Benedek László
Matesz Péter
Ifj. Geiszt István
Pitz János

Községünkben érvényes volt a szavazás a kisebbségi önkormányzatok jelöltjeire is, így megalakulhatott a német és a cigány kisebbség érdekvédelmi szervezete.

A Német Kisebbségi Önkormányzat tagjai:

Stomájer László elnök
Paládi Vincéné elnökhelyettes
Barna Lászlóné
Pfaffné Barna Beáta
Juhász Zsoltné

A Cigány Kisebbségi Önkormányzat tagjai:

Bogdán Imre elnök
Neményi József elnökhelyettes
Bogdán Mónika
Puskás Norbert Sándorné

Megalakultunk...

Október 1-jén ismét megalakult Kaposfőn a Német Kisebbségi Önkormányzat.

Az 5 tagból álló kis csapat (Barna Lászlóné, Paládi Vincéné, Juhász Zsoltné, Pfaffné Barna Beáta, Stromájer László) a kezdeti nehézségek ellenére nagy lendülettel és lelkesedéssel állt neki a munkának.

Október végén Német Tájházak II. Országos Találkozó-jára utaztunk Budaörsre, ahol hasznos előadásokat hallgattunk a Német Kisebbségi Önkormányzatok működéséről, pályázati lehetőségekről, tájházak létrehozásának módjairól.

Novemberben az óvoda kérésére támogattuk a Márton napi rendezvényt.

Decemberben a Cigány Kisebbségi Önkormányzattal közösen szerveztük meg, hogy a Mikulás bejárhassa Kaposfő utcáit.

A Baranyai Német Önkormányzatok Szövetsége Szekszárdon 3 napos gyermekszilvesztert rendez, amelyre falunkból 6 németül tanuló gyermeket delegálunk. A programban többek közt szerepelnek sváb kézműves foglalkozások, ének, tánc tanulás, újságírás, játékos vetélkedők stb. A foglalkozások németül folynak. A részvétel költségeit a Német Kisebbségi Önkormányzat átvállalta. Bízunk benne, hogy gyermekeink élményekben és nyelvtudásban gazdagodva térnek haza.

A napokban a Megyeházán konferencia keretében hasznos információkat tudtunk meg a kisebbségi önkormányzatok működésével kapcsolatban.

Sajnos nem tudjuk még, hogy mennyi pénzből gazdálkodhatunk, ezért egyelőre a kapcsolatok kiépítésére helyezzük a hangsúlyt. A megye többi Német Kisebbségi Önkormányzatai mellett fontosnak tartjuk, hogy a helyi óvoda, iskola németül tanító pedagógusaival együttműködve őrizzük és adjuk át a hagyományokat.

Német Kisebbségi Önkormányzat

Fejlesztések iskolánkban

Internet minden tanteremben

A 2006-2007-es tanév kezdetétől minden tantermünkben elérhető az internet, vezetékes vagy vezeték nélküli rendszeren.

Iskolaotthon

A 2006-2007-es tanévtől bevezettük az egész napos iskolaotthonos oktatást alsó tagozaton.

Az iskolaotthonos nevelés és oktatás lényege: az oktatás megszervezése a délelőtti és a délutáni tanítási időszakban - melyben a tanulók elsajátítják az új ismereteket, tananyagot, és a következő tanítási napokra is felkészülnek.

Új pedagógiai módszer, megoldás, szervezeti forma – az iskolaotthonos oktatás, amely megkönnyíti az óvoda és az iskola közötti átmenetet. Egész nap biztosítja a tanu-

lók egyenletes terhelését. A gyerekeknek nem kell a nehéz táskát naponta cipelni, (minden tankönyv, füzet az iskolában marad). Mivel a következő tanítási napra is felkészülnek nincs házi feladat (pl. minden alapkészségi tanórát egy önálló, gyakorló, feladatmegoldó óra követ). Az otthoni munkát teljes mértékben pótolja. Nincs a hagyományos értelemben vett csengetési rend, a délelőtt sem olyan feszített tempójú, mivel az ismeretszerzés áthúzódik a délutánra is. Így e szervezeti forma jobban alkalmazkodik az alsó tagozatos gyerekek életkori sajátosságaihoz. Mivel a tanulók egész nap együtt vannak, sokat dolgoznak csoportmunkában, egymáshoz való viszonyuk is jobb, alkalmazkodóbb, megértőbb.

Angol nyelv az első évfolyamon

A 2006-2007-es tanévtől kísérleti jelleggel bevezettük az angol nyelv oktatását az első évfolyamon.

Udvarfejlesztés

Iskolánk udvara egy füves pályával bővült, amelyet játzó és pihenőparkká szeretnénk fejleszteni. A 2006/2007-es tanév kezdetére új padokat helyeztünk el az udvaron.

Beindult az úszás oktatása intézményünk tanulói számára. A Mobilitás pályázatán nyert összegből és önerőből, az iskolai sportkör szervezésében. Az úszás alapjait ismerkednek a kaposfői iskola alsós tanulói a kaposvári Duráczki Módszertani Központ uszodájában az idei tanévben, osztályonként tizenöt alkalommal, így 94 tanuló ismerkedhet meg az úszással, Lebó Gábor tanár úr irányításával.

Szeretnénk, ha a jövőben minden tanulónk megismerkedne az úszással.

Vörös Ottó

Karácsonyi játszóház

A karácsony közeledtével, az ünnepekre való felkészülés jegyében a Hagyományörző Egyesület idén is karácsonyi játszóházat szervezett a gyerekeknek.

Az egyesület tagjai december 16-án délutánra várták az érdeklődő fiatalokat és szülőket egyaránt. A kultúrház nagyterme szombaton rövid idő elteltével gyerekzsivajtól lett hangos. Lelkes apróságok ülték körül az asztalokat szüleikkel. A háttérben halkán csengő karácsonyi énekek és a teremben feldíszített karácsonyfa igazi ünnepi hangulatot varázsoltak. Ügyes kezű fiataljaink három asztalnál karácsonyfadíszek, cserépanyalkák, és karácsonyi ablakdíszek készítését leshették el Árbogástné Györgyi-

től és Györgyikétől, Csóri Virágtól, Németh Nerinától és Paládiné Olgitól.

A gyerekek hamar megtanulták, hogyan készülnek a különböző díszek, és később szebbnél szebb alkotások kerültek ki kezeik közül. Öröm volt látni gyerekeinket, ahogy az asztalok körül sűrűnek-forognak, nagy buzgalommal és szeretettel készítik el karácsonyi ajándékaikat, díszeket.

A három asztal társasága folyamatosan változott, cserélődött, így mindenki mindegyik fajta dísz készítését kipróbálhatta. Külön öröm volt számunkra, hogy az egyesület gyermekcsoportjának tagjain kívül is sok apróság érkezett a játszóházba, nem csak községünkben, hanem Kiskorpádról is. A „munkában” elfáradt gyerekeket egy külön asztalnál friss kalács és üdítő várta.

A játszóház végén mind a szülők, mind pedig a gyerekek örömmel és vidáman indultak haza a kellemesen eltöltött délutánt követően. Örömmel töltött el bennünket, hogy ilyen sok kisgyermek ellátogatott a játszóházba, és egy vidám, meghitt és hasznosan eltöltött délután részesei lehettünk mindnyájan.

Hoffmann András

Karácsonyi ünnepkör - Advent

Advent: Az egyházi év kezdete, a karácsonyra való négyhetes lelki előkészület ideje, kezdete a Szent András napját (november 30.) követő vasárnap előestéje. Eredete az V-VI. századra nyúlik vissza, s az első időszakban háromnapos böjttel volt összekötve. A szó latin eredetű, jelentése: megérkezés, az Úr érkezése.

Bod Péter református lelkész, egyházi és történetíró ezt írta a 18. század közepén:

"Így neveztetnek a mostani rendtartás szerént a karácson előtt való négy hetek. Régen voltak hat hetek a Szent Márton napjától fogva, aholott kezd most is a görög eklézsiában négy hetekre szorítottatott ilyen fundamentomon, mert a Krisztusnak négy adventusa, eljövetele vagyon. Midőn a testben megjelent. Midőn a szívbe beszáll és az embert megtéríti. Midőn halála óráján elmegy az emberhez. Midőn eljő az utolsó ítéletre. Rendszerint kezdődni szokott Szent András napján."

Régen éjjeli harangzúgók jelezték kezdetét, egyben az egyházi év megnyitását is. A vallásos emberek szigorú böjtöt tartanak ezen idő alatt, falun hajnali misére jártak, amit a középkorból eredeztetett kifejezésekkel anyagi vagy aranyos misének is hívtak, és Szűz Mária tiszteletére ajánlottak.

Adventkor az eladósorban levő lány a hajnali misére való első harangozáskor a harang köteléből három darabot tépett, amit aztán a hajfonó pántlikájában hordott, hogy farsangkor sok kísérője legyen. Alföldön volt szokás, hogy a hajnali misére való harangozáskor a lányok mézet vagy cukrot ettek, hogy ettől édes legyen a nyelvük, s mielőbb férjet "édesgessenek" magukhoz. Erdélyben volt szokás, hogy a hajnali mise ideje alatt az összes ajtót, ablakot zárva kellett tartani, mivel ilyenkor a boszorkányok állati alakot öltenek, házakba, ólakba próbálnak jutni, s ott rontást okozni. Az Ipoly mentén járta az a hiedelem, hogy az elázott pénz Advent idején tisztul. Salgótarján környékén azt tartották, hogy ilyenkor tüzes emberek jártak, kiknek a szájukból tűz áradt. Az ilyen tüzes emberek ellen a néphit szerint olvasóval (rózsafüzér) lehetett védekezni.

Ősi időkből származik a varázskör gondolata. Koszorút fontak az emberek szalmából, fűfavesszőből vagy zöld fenyőágakból, és vörös meg arany színű szalagokkal díszítették. A zöld a természet színe volt, a piros az életé, a sárga és az arany a fényé. A koszorú vagy a kör az örökkévalóság jelképe volt, és a varázserő is, amely nem törik meg, nem múlik el. Azt tartották, hogy az ilyen szent koszorúkkal minden gonosz szellem elöl el lehet zárni a házat.

A REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG EGY ÉVE

Amikor megkaptam a felkérést, hogy írjak egy cikket gyülekezetünk elmúlt egy évéről, arra gondoltam: vajon mit jelenthet Kaposfő átlagos polgára számára a mi református gyülekezetünk? Vajon, ha megkérdeznék valakit erről, és őszintén, nyíltan elmondaná a véleményét, vajon mit mondana?

Azt hiszem, sokak szemében az a kép él rólunk (bár lehet, hogy tévedek...), hogy a református templom ott kint, a falu végén fekszik, elzárva mindentől és mindenkitől, van néhány idős ember, akik látogatják még az alkalmakat, de semmi több.

Nagyon boldog vagyok, hogy a valóság ennél sokkal szebb és szívderítőbb. A templom ugyanis (szerintem...) Kaposfő egyik legszebb részén fekszik, az alkalmainkat rendszeresen látogatják nemcsak idősek, hanem fiatalok is, és bizony az elmúlt éven is sok mindenért tudunk hálát adni annak az Istennek, Aki minket is nagyon szeret!

Az év első nagy eseménye volt számunkra, hogy befejeződött a gyülekezeti terem építése, valamint, hogy a Dunántúli Református Egyházkerület püspökének jelenlétében beiktatták gyülekezetünk lelkipásztorát.

Bizonyára sokak számára kérdés, mi is az a beiktatás? Nos, a református egyházi jog szerint a lelkipásztort minden esetben a gyülekezet közössége választja, majd a választás után egy bizonyos idő elteltével ünnepélyes keretek között kerül sor a megválasztott lelkipásztor beiktatására. Ez tehát csupán egy jogi formula, ám annál szebb és felemelőbb alkalom. A beiktatáson jelen volt a Somogyi Egyházmegye esperese, a környékbeli lelkipásztorok, a Sárospataki Teológia tanszékvezető professzora, aki egyben a lelkipásztor egykori lelkésze is, a község polgármestere és jegyzője, barátok, rokonok, és természetesen a gyülekezet közössége is! Zsúfolásig volt a templom...az istentisztelet után a MI együttes énekelt, mi pedig az elkészült gyülekezeti teremben a finom falatokat kóstolgatva köszöntük meg Istennek és egymásnak ezt a csodálatos napot.

Mivel ebben az esztendőben a testi és lelki növekedést állítottuk munkánk középpontjába, igyekeztünk olyan alkalmakat találni, ahol lelkileg valóban növekedhetünk. Ezért tartottunk nagypénteken a gyülekezeti teremben passióolvasásos istentiszteletet, ahol az igehirdetés után az énekkarosok tolmácsolásában hallgathattuk Krisztus szenvedéstörténetét.

Június végén került sor a Dunántúli Református Egyházi Napokra Kaposváron, ezeken a rendezvényeken gyülekezetünk is képviseltette magát. Előadások, énekkari találkozók, bemutatók, vasárnap tv-s istentisztelet...A lelkész házaspár ez idő alatt az Egyházi Napok Ifjúsági

Táborában lévő közel 60 fiatalra igyekezett felügyelni Balatonfenyvesen több-kevesebb sikerrel.

A hittanos gyerekek júliusban Nemesdédén táboroztak néhány napig, a fiatalok pedig augusztusban Somogyi Egyházmegyei Ifjúsági Táborban vehettek részt Balatonfenyvesen. Nemesdédén József történetével ismerkedtünk, a Balaton partján pedig arra a kérdésre kerestünk választ, mit jelent hősnek lenni? Megnéztük a szigligeti várat, ahol annak idején a hősök csatáztak, vendégünk volt az 56-os forradalom hőse, Wittner Mária, valamint a Fekete Hollók Rendje nevű hagyományörző csapat, akik a középkori bajvívással és életmóddal ismertettek meg bennünket. Volt koncert, foci, filmvetítés, egy csipetnyi jó idő és kb. 60 fiatal, akik mindent megtekinttek annak érdekében, hogy a jelen lévő tíz lelkipásztor ne tudjon normális időben lefeküdni aludni.

Július első hat napján a gyülekezet Székelyföldre kirándult, kiegészülve néhány lelkes katolikus barátunkkal. Aki nem hiszi, milyen csodálatos helyeken jártunk, az jöjjön el a gyülekezeti terembe, ahol előreláthatólag januárban vetítjük le ismét a kirándulásról készült filmet!

A nyár és az ősz további részét a parókia körüli munkák jellemezték, és néhány férfitestvérünknek, a munkákkal öszre el is készültünk. Megoldottuk a csapadékvíz elvezetését, járdát betonoztunk, a parókia előtti részt szilárd burkolattal láttuk el.

Ősszel, október végén megtartottuk a protestáns napokat, a temetőben november elsején pedig a temetői istentiszteletet. A protestáns napokon Fejér István újonnan megválasztott nagybajomi, és Szászfalvi Lászlóné csurgói lelkipásztorok szolgáltak.

Novemberben kezdtük el a környék lelkészeivel közösen a „Presbiter Péntek” elnevezésű alkalmakat, mely a gyülekezetek presbitereit (képviselőit) igyekszik megszólítani a havi találkozók alkalmával. Eddig Kaposváron és Nagybajomban találkoztunk, majd Kaposfő következik. Decemberben a Nőszövetség Kaposváron tartott találkozót, ezen az alkalmon Székelyné Kiss Emese lelkipásztor szolgált.

A napokban tartottuk a gyerekeknek az adventi játszóházat, most pedig mindannyian a karácsonyra készülünk, hiszen szentestén a gyermekek és az énekkar is szerepel. Azt hiszem, a leírtakból látható, hogy közösségünk élő közösség. Bár a falu végén vagyunk, hisszük, hogy ezzel együtt Isten szeretetének középpontjában is. Kívánunk mindenkinek áldott ünnepeket, és kegyelemben gazdag új esztendőt gyülekezetünknek a 2007-es évre választott bibliai igéjével:

„Jöjjetek, járjunk az Úr világosságában!” (Ézsaiás próféta 2,5)

Jöjjetek, látogassatok meg minket!

Sok szeretettel a Kaposfői Református Egyházközség nevében:

*Székely Attila
lelkipásztor*

Karácsony vigíliája

Az adventi időszak utolsó napja. A téli napfordulóhoz kapcsolódó évkezdő ünnepkör jelentős naptári ünnepe, Luca után a legjelentősebb, legnagyobb ünnep a karácsony. A népi ünneplésben pogány, egyházi, népi, félnépi, más népektől átvett vagy kalendáriumi szokások, dramatikus játékok ötvöződtek. Sok hiedelem kapcsolódik a naphoz: tilos volt: fogni, mosni, foltozni, mosogatni, kölcsönadni, mert ez bajt hozhatott a családra.

E napon állítunk karácsonyfát.

A karácsonyfa-állítást először Elzászban jegyezték fel a XVII. században. A XVIII. századtól már mint protestáns családi szokás terjedt el a német területen. A XIX. századtól a világ számos országában meghonosodott a karácsonyfa-állítás. Hazánkban a XIX. század első felében jelent meg, elsősorban nemesi, majd polgári körök-

ben. Először Brunsvik Teréz martonvásári grófnő állított karácsonyfát. A század második felében a társadalom többi rétegénél is elterjedt. Magyarországon a karácsonyfa elterjedése előtt termőágakat állítottak, ezeket rozmaring-, nyárfa-, bürök-, kókényágakból készítették. Gerendára, vagy a szobasarokba függesztették, olykor a koronájával lefelé. A karácsonyi ajándékozás szokásának ókori előzménye a római újévi ajándék a strena, amelyet Kalendae Januriae (január 1.) alkalmával küldözgettek egymásnak. A német protestantizmus a XVII. századtól családi ünneppé tette a karácsonyt, s ettől kezdve az ajándékozás főleg családi körben jutott jelentőséghez: elsősorban a szülők ajándékozták meg gyermekeiket.

Régen a legények egy-egy csoportja járta végig a falut, hogy énekszóval adja hírül az Úr Jézus születését és áldott karácsonyt kívánjon. A köszöntés után aki csak teheti elmegy az éjféli misé-

re, esti istentiszteletre. Onnan hazaérve áldott ünnepeket kívánnak egymásnak, jelezve, hogy megkezdődött az ünnep, amely együtt jár a pihenéssel. Ilyenkor nem dolgozik senki, csak a legszükségesebb házi és házköri munkákat végzik el. Karácsony mindhárom napján délelőtt templomba mennek, délután pedig a rokonokat, barátokat látogatják meg.

Az éjféli miséről hazafelé tartva - de később is az ünnepek alatt - sokan fürkészik a csillagos égboltot, mert ekkor az időjárásból a jövő évi termésre lehet következtetni. Úgy tartják:

Ha csillagos az ég boltozatja
Tele lesz búzával a kamra.
De ha felhő borítja az eget
Éhezni fogsz eleget.

Karácsonykor az ünnepi ebéd általában töltött káposzta, sült hús és kalács. Babot, lencsét ilyenkor nem szabad főzni, mert Aki karácsonykor paszujt eszik ezt az új évben a kelevények eszik.

A KAPOSFŐI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG KARÁCSONYI ÉS ÉV VÉGI ALKALMAI:

**2006. december 24. vasárnap,
szenteste, 17 óra:**

ünnepi istentisztelet a templomban a gyermekek és az énekkar műsorával.

2006. december 25. hétfő, karácsony első napja, fél 12:
úrvacsorás istentisztelet a templomban.

2006. december 26. kedd, karácsony második napja, 11 óra:
istentisztelet a gyülekezeti teremben.

2006. december 28. csütörtök, 16 óra:

filmvetítés a gyülekezeti teremben
Luther Márton életéről

2006. december 31 vasárnap, 11 óra:

óévi istentisztelet a gyülekezeti teremben.

2007. január 1. hétfő, 11 óra:
újévi istentisztelet a gyülekezeti teremben.

2007-ben tovább folytatjuk a bibliáórákat egészen húsvétig, minden csütörtökön 17 órától!

Mindenkit szeretettel várunk!

A Gyermejköléti- és Családsegítő Szolgálat

ügyfélfogadást tart
minden csütörtökön
8.⁰⁰- 12.⁰⁰ óráig
a Német Kisebbségi Önkormányzat irodájában

A Német Kisebbségi Önkormányzat

fogadóórát tart
minden hónap első csütörtökén
délután 17 – 19 óráig
az
NKÖ irodájában

Karácsony napja

A hagyományos magyar paraszti életben a család ünnepe volt. Ez a nap munkatilalommal járt. Csak a legszükségesebb munkákat végezték el. Tilos volt ezen a napon a kölcsönkérés és kölcsönadás, mert kivitték volna a szerencsét.

Kora reggel regősök járták végig az utcákat, és köszöntő gyermekek; aztán szomszédok, rokonok, komák. Székelyföldön "megénekelik" egymást a nagycsalád különvált tagjai, énekes köszöntővel keresik föl az "öreg" házat, s eljön ilyenkor a nagycsaládból haraggal kiszakadt is szeretteivel. A regősök csapata általában vízkeresztig járta a falut. Pogány-keresztény alakoskodók voltak ők. Állatbőrbe öltöztek, láncosbottal, köcsögdudával, dobbal zajongtak, zenéltek, "moccantottak". Különösen a lányos házakat keresték föl, egyebek között farsangi esküvőre regélték egybe a fiatalokat.

Karácsony másodnapja, István napja

István az egyház első vértanúja, államalapító királyunk Szent István névadó szentje. István Jézus Krisztus kortársa és tanainak hirdetője, s a szegények gondviselője volt. A keresztény tanításokért áldozta fel az életét, ellenségei megkövezték, így lett a keresztény vallás első vértanúja.

Az ő ünnepéhez fűződik a regölés, a magyarság egyik legarchaikusabb szokása, fő időpontja is ezen a napon van. A regölés a legények és házasságok termékenység és párokat összevarázsló házról házra járó köszöntő szokása, a téli napforduló ősi emléke. A legények december 26-a és január 6-a között esténként járták a falut, megálltak egy-egy ablak alatt, és megkérdezték, szabad-e regölni. Ha beengedték őket, a jövő évi terméssel kapcsolatos jókívánásaikat adták elő a gazdáknak, a szerelmeseket pedig "összeénekeltek". A regölés szó az ősi sámánvarázslással, a sámánok, a táltosok révüléseivel, extázisba esésével van kapcsolatban. A regősök hittek abban, hogy a jókívánások, amelyeket elregölnék, valósággá válnak. Ezért el is várták a regölésért járó jutalmat: sonkát, kolbászt, bort, pénzt. Istentisztelet után "istvánoltak": zeneszóval, rigmusokkal köszöntötték föl az Istvánokat. István napja termésvarázsló nap. A bánátiak szerint, ha szép idő van, jó termés lesz. Ha zúzmarásak a fák, de később kisüt a nap, akkor sok makk terem a jövő esztendőben - tapasztalták régen a disznókat az erdőben makkoltatók a Muravidéken.

2000 km Székelyföld (A kaposfői reformátusok kirándulása Erdélyország legszebb részein)

Július 1, hajnali fél 4 - 4 óra: megérkezik a busz. Bepakolunk, felveszünk mindenkit, elbúcsúzunk mindenkitől, imádkozunk, hogy odaérjünk, és hogy itthon se legyen semmi baj...

Elindulunk. Kicsit gondban vagyok, mert a sofőrök tőlem kérdezik, akkor merre menjünk, én meg nagy naívan bemondom, félig viccesen, hogy „hát Farkaslaka felé.” Ekkor az én javaslatomra megegyezünk, hogy Budapest felé megyünk, mert arra gyorsabb. Közben eltelik 3 óra, túl vagyunk „néhány” megállóson, és rájöttünk, hogy erre nem gyorsabb, de most már nincs mit tenni. (A sofőrök, akik egyébként profik, tudják a dolgukat, szerintem megfogadták, hogy többet nem kérdezik udvariaságból a papot, elvégre maradjon mindenki a saját mesterségénél...)

Úgy dél körül megérkezünk a (jelenlegi) magyar-román határra. Előreadjuk az útleveleket, szépen mosolygunk, jelentkezünk a nevünk hallatán, kedvesen kiengedjük a román vámost a hátsó ajtón, aztán irány Székelyföld!

Vincellér Zsuzsát előrehívjuk, most akkor gyere Zsuzsa, mutasd az utat, mint a betlehemi csillag a bölcseknek...

Első utunk Nagyváradra vezet. Itt megnézzük a székesegyházat, megkeressük az eltűnt gyerekeket, megnyugtató a feleségemet, hogy kihúzta a szendvicssütőt, Matusik Walterrel megegyezünk abban, hogy Nagyváradot egyszer majd vissza kell szerezni, és már indulunk is tovább. Én közben egyre idegebben nézem az órát, mert már elmúlt délután egy, és még rengeteg kilométer van előttünk. Ezt persze nem merem közölni senkivel, jobb a békesség...előre gyerekek, hajrá, még megállunk Magyarkiskapuson, aztán még „néhány” óra, és Farkaslaka!

Délután négy óra. Sikeresen eljutottunk a Király-hágóig. Ez a hely a történelmi Erdély kapuja, jó lenne megállni, de szakad az eső. Továbbmegyünk, én elnézem a Magyarkiskapus táblát, visszatolatunk, bekanyarodunk, megérkezünk.

Kedvesen fogadnak. Van igazi kürtös kalács, finom tea, meleg magyar szó. Beszélgetünk a tisztelettel, érdekes módon itt is ugyanazok a gondok és örömök, mint Somogyban. Fel kellene újítani, ki kellene festeni, be kellene vezetni...szeretünk itt lenni, kedvesek az emberek-mondják ők. Mi is szeretjük a helyünket és minket is szeretnek- mondjuk mi.

Lelkész barátunk invitál, nézzük meg a gyönyörű templomot, és sétáljunk egy kicsit a faluban. A templom tényleg gyönyörű. Énekeljünk valamit! Baumann Józsi, a katolikus kántor orgonál, Csordás Béla református gyülekezeti tag fújtat, mi pedig énekeljük a 90. zsoltárt: „Tebenned bízunk eleitől fogva...” Istenem, ez már az ökumené...

Szívesen maradnánk, egyesek azt mondják, ha nem mennék tovább, már az is elég lenne! De megyünk, mert várnak ránk. Elbúcsúzunk, megbeszéljük a lelkésszel, hogy írunk egymásnak, aztán megyünk tovább.

A nagy kérdés az: de mégis merre? Bár megfogadtam, hogy nem szólok, de mégiscsak én vagyok a csoportvezető, nekem kell irányítani a csapatot. Kolozsvár után Szászrégen felé menjünk, mondom, arra rövidebb, ráadásul mondták szállásadónk, hogy még véletlenül se a Marosvásárhelyt elkerülő úton érkezzünk.

Irány tehát Szászrégen. Azt hittük, ennél rosszabb nem lesz. Dombnak fel, dombról le, kanyar, kátyú, dombnak fel, dombról le, kanyar, kátyú, kátyú, kanyar...ekkor hallatszottak hátulról az első kérdések: mikor érünk már oda?

Szászrégen. Megtaláljuk a MOL benzinkutat, mindenki úgy örül, mintha a Hősök Terén lennénk. Zsuzsa segítségével megkérdezzük, merre van Szováta, onnan tényleg csak pár kilométer...

Kiérünk Szászrégenből, és amitől titkon féltünk, az bekövetkezett. Hogy a helyzet reménytelenségét érzékeltessem, a Kishegyre vivő út egy alapos felhőszakadás után jobb állapotban van, mint amire nekünk rá kellett kanyarodnunk. Sajnos nem volt mit tenni, és villámok cikázása között, kátyúkat kerülgetve, az utat keresgélve elindultunk. A csapat meglepően jól fogadta az újabb megpróbáltatásokat, hiszen sokan énekeltek, vicceket meséltek, ettek-ittak.

Nagy nehezen megérkeztünk Szovátra, innen már sokkal jobb volt az út. Román idő szerint éjfél utánra érkeztünk meg Farkaslakára. Szállásadónk első kérdése: „Szászrégen felé jöttetek?” Amikor bólogatok, egy hamiskás mosoly kíséretében csak annyit mond: „de legalább ideértek...”

Megvacsoráztunk, elosztottuk egymást a családokhoz, és már mentünk is aludni. Istenem, tényleg ideértünk!

A következő napok történéseit elég nehéz lenne összefoglalni. Hiszen olyan sok mindent láttunk, olyan sok mindent kaptunk...

Az élmények sorát kezdem elsőként Jakab Feri bácsival. Ő kalauzolt bennünket egész héten. Amikor a szállást lefoglaltuk, kértem a szállásadónkat, Kovács Sándort, segítsen, mert nincs idegenvezetőnk. Ő rögtön ajánlott egyet, a helyi nyugdíjas tanító bácsi személyében. „Már nem vállal csoportokat – mondta. De magukat biztosan elvállalja.”

Feri bácsi tehát nyugalmazott tanító, tiszteli és szereti az egész falu. Kisujjában van egész Székelyföld története. Rengeteget mesélt, nótázott, mi pedig nagyon megszerettük őt. Amikor egyik este nála jártunk a feleségemmel és Fett Józsival, a fagrazó művészetét is megcsodálhattuk. Igazi jószívű magyar ember.

Amikor utolsó nap el kellett tőle búcsúznunk, túlzás nélkül állíthatom, hogy könnyes volt mindenki szeme.

Gyönyörű helyeken jártunk. Székelyudvarhely, ez a hamisítatlan magyar városka, főterén a református templommal és a vasszékely emlékművel. Az emlékművön felirat hirdeti a székelyek vitézségét: „Gyopárt a Hargitáról hozzatok, a székely hősök hallhatatlanok.” Csíksomlyó, a kegyhely és zarándokhely, ahol együtt énekeltük Magyarország ősi himnuszát.

Maréfalva, mely gyönyörű székely kapuiról híres, Parajd, a sóbánya, ahol asztmás betegek gyógyulnak, Gyergyószárhegy, a Lázár-kastély, ahol annak idején Bethlen Gábor református erdélyi fejedelem nevelkedett...Szelykefürdő, ahol a leghíresebb székely, Orbán Balázs sírja található, a Békás szoros, a Gyilkos tó...

Mádéfalva, a székelyek elűzetésének emlékműve, Fehéregyháza, a Petőfi emlékmű, Segesvár, az egykor volt szász, ma teljesen román város...Bögöz, a református templom, és a református tiszteletes...

És a gyönyörű hegyek...a Hargita, a Bucsin-tető...fenyvesek, források, kicsi hegyi patakocskák...oldalakon keresztül tudnék mesélni akár csak egyről is!

Nem teszem.

Kedves olvasó, arra kérlek inkább: menj el a könyvesboltba, és vásárolj Tamási Áron könyveket. Aztán, ha elolvastad a „Bölcső és bagoly”-t, akkor ismét menj be a könyvesboltba, és vegyél Wass Albert könyveket. Kezd a „Tizenhárom almafa” elolvasásával, majd jöjjön az „Elvásik a veres csillag.” Utána folytasd az „Átoksori kísértetek”-kel, és ha ez is megvan, jöhet a „Funtinelli boszorkány.” Ha mindezeket elolvasad, beleszelmesedsz Erdélybe, és érezni fogod, hogy el kell oda menned. És ha elmentél, te is meglátod a Hargitát és az udvarhelyi vasszékely emlékművet, és a többi. Megérzed az igazi emberséget a másik szemében, és soha, de soha nem fogod románnak mondani őket, sőt, lehet, hogy ezek után könnybe lábad a szemed, ha meghallod a Himnusz...sőt, lehet, hogy egy kicsit irredenta is leszel, és az is lehet, hogy büszke leszel arra, hogy MAGYAR vagy.

Kedves olvasó, kedves barátom! Olvass Tamási Áront és Wass Albertet, és menj el Székelyföldre!

Székely Attila

Megfogyva bár, de mégis eredményesen

Az év utolsó negyedéve sem múlt el események nélkül a Hagyományőrző Egyesületben. Felnőtt létszámunk sajnos szeptembertől csökkenő tendenciát mutat, de reméljük és bízunk benne, hogy talpon maradjunk.

A Somogy Megyei Művelődési Központ, a Somogy Megyei Néptáncszövetség, Kadarkút Város Önkormányzata október 14-én rendezte meg a III. Somogy Megyei Hagyományőrző Együttesek és Falusi Néptáncsoportok találkozóját, melyre mi is meghívást kaptunk.

A rendezvény célja, hogy bemutatkozási lehetőséget biztosítson a megye hagyományőrző együtteseinek és falusi néptáncsoportjainak, szakmai konzultáció keretében közösen, szakemberek vezetésével megbeszélhessük a látott produkciókat, a mozgalom aktuális kérdéseit, hogy megismerhessük egymást, egymás műsorait, gondjait, kapcsolatokat építhessünk ki egymással, a szakterület megyei felelősei reális helyzetképet alakíthassanak ki az együttesek színvonaláról, melynek alapján megyei, regionális és országos rendezvényekre javasolhassák a somogyi együtteseket és csoportokat.

A rendezvény baráti találkozó, melyen nem voltak díjak és helyezések, ugyanakkor emléklapot és emléktárgyat kapott valamennyi résztvevő. Egyesületünk negyedórás műsorral lépett fel, melyben szerepelt a gyerekek és felnőttcsoport is.

Nagy sikert aratott Takács László és Tóth Tibor tánctanáraink helyi gyűjtéséből készült „Spienstube” című koreográfiánk. A zsűri nagyon jóra értékelte ezt a produkciót, mivel három korosztályt egyszerre láthatott a színpadon, ami az öltözetben is jól elkülönült egymástól.

Október 15-én országos hírű rendezvény résztvevői lehettünk. Meghívást kaptunk a „Pécsváradi Leányvásár” programjára, melynek mottója „40 év – 40000 táncos”. 1966 óta találkoznak az ország hagyományőrző együttesei ebben a városban.

A Pécsváradi „Zengőalja” Kistérség kultúráját a soknemzetiségű települések hagyományaiban őrzik. Dalban, táncban, mesterségben, nyelvjárásban, szokásokban elevenítik fel a múltat és adják tovább a jövő nemzedékének. A települések néptáncsoportjai, zenekarai, kórusai biztosítják a jó hangulatot a környékbeli rendezvények alkalmával, melyek

gyománőrző Egyesület képviselte. A fellépők zenekari kísérettel érkeztek, csak mi táncoltunk recsegő, ropogó, ezerszer átmásolt CD-re rögzített zenére. Ezért szeretnénk, hogy koreográfiáink zenéi megfelelő, stúdió minőségű hangfelvétellel készülhessenek el.

A műsor után az egyesület vezetőségi tagjai megjelentek a Baranyai

meghatározzák a kistérség kulturális arculatát is. Az apáról fiúra, anyáról leányra átadott mesterségek között a fazekas, asztalos, kádár, babakészítő, vászonszövő tevékenységeket ma is űzik, s ezek mellett csuhéfonó, fafaragó, fajáték- és szalmadíszkészítő, üveg- és tojásfestő, tojásábrázoló, gyapjúfonó, köteles és keramikus mesterségek színesítik a kézműves kínálatot.

A színvonalas program több mint tízezres nézőközönséget örvendeztetett, és hozzájárultak a régmúltba visszanyúló hagyományok ápolásához, továbbéléséhez. Egyesületünk élményekben gazdagon, kellemes emlékekkel tért haza Pécsváradról.

November 11-én gyermektáncsoportunk fellépett a kaposfői óvoda szervezésében rendezett Márton-napi bálon.

November 18-án Mecseknádasdon az ifjúsági- és felnőtt táncsoportok találkozásánál vett részt egyesületünk felnőtt táncsoportja. A baranyai, tolnai és erdélyi táncosok mellett Somogy megyét a Kaposfői Ha-

Német Táncegyesület éves közgyűlésén, melynek 3 éve vagyunk a tagjai. A többi fellépő pedig hajnalig tartó bálban mulathatott az Unterrock Capele sváb együttes zenéjére.

November 24-én a kaposmérői Nyugdíjas esten szerepeltünk. Nagyon jó hangulatú, pergős műsort adtunk, felszabadultan táncolt az egész csapat. A közönségből sokan gratuláltak, még az öltözőbe is bejötték utánunk.

Nagyon jól esett pozitív kritikájuk, amely csak megerősít bennünket abban, hogy érdemes ezt a hagyományt folytatni és utánpótlást kell nevelnünk.

Várunk egyesületünkbe olyan fiatalokat, akik szívesen táncolnának magyar és német néptáncokat, valamint érdeklődnek községünk hagyományai és népszokásai iránt.

*Meghitt, Szeretetteljes
Karácsonyi Ünnepeket és
Eredményekben Gazdag,
Boldog Új Évet kívánunk
minden kaposfőinek!*

Kaposfői Ifjúsági Klub

2003-ban alakult meg Kaposfőn az Ifjúsági Klub. Egy olyan közösség kialakítása volt a célunk, ahol a fiatalok felszabadultan, egymás felé kölcsönös bizalommal fordulva, de mindenkinek előtt kultúrálisan tölthetik el szabadidejüket. A 2006. évben 28 taggal működünk.

A klub megalakulásához és éves működéséhez a Kaposfői Önkormányzat nyújt anyagi támogatást. Az éves költségek fedezéséhez a tagok is hozzájárulnak, minden hónapban tagdíjat fizetünk.

A megalakulást követő időszakban a Kultúrház emeletén található termet vehettük igénybe gyűléseink, programjaink lebonyolítása céljából. Itt lehetőség nyílt hétvégenként tévézni, beszélgetni, kártyázni. Az idő múlásával kezdtük szűknek érezni a számunkra biztosított termet. Hor-

váth Zoltán és az előző képviselő testület támogatott minket és a korábbiakban irattárként használt két termet rendelkezésünkre bocsátotta. Kialakításra került egy vizesblokk, a helységek járólappozva, a falak frissen lettek meszelve.

Kiemelt fontosságúnak tekintjük, hogy most már egy helyen található meg minden, ami a klub működéséhez szükséges. A tagok használhatják az igényesen átalakított épületet. A továbbiakban már csak rajtunk múlik, hogy igényeinknek megfelelően alakítsuk és fejlesszük a klubot. A kezdetekhez képest rendelkezünk hűtővel, tévével, házimozival, társasjátékokkal, konyhai eszközökkel. Nemrég vásároltunk egy ülőgarnitúrát, amit azóta mindenki nagy örömmel használ.

Esténként társasjátékozni, tévézni, beszélgetni szoktunk. Ezen idő alatt ismerősökből barátokká váltunk, a

klubon kívül is együtt szervezzük programjainkat.

A tagok számára fenntartunk egy konditermet is. Igyekszünk az elavulttá vált gépeket folyamatosan cserélni. Lehetőségünk van a Sportcsarnokot heti egy alkalommal ingyenesen igénybe venni, amit azóta ki is használunk.

Most már hagyományosnak mondható, hogy minden év decemberében megrendezzük a kispályás „Mikulás” labdarúgó kupát. A 2006. évi kupán a megye egész területéről érkeztek fiatalok, összesen 15 csapat. A kupa nagy sikert aratott a résztvevők és a szervezők körében egyaránt.

Jövőbeni terveink között szerepel a klub épületének külső- és belső felújítása, ehhez próbálunk támogatást keresni.

Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Évet Kívánunk!

Aprószentek napja

Aprószentek napja a Krisztusért mártírhalált halt betlehemi kisdedek emlékünnepe, azoké, akiket Heródes a gyermek Jézus keresésekor megöletett. Ezen a napon megvesszőzték a gyermekeket a betlehemi kisdedek szenvedésének emlékére. Magyarázata kettős: egyrészt a pogány termékenységvarázslással függ össze, másrészt a bibliai történettel kapcsolatos.

Sok helyen vesszőből font korbáccsal megcsapkodják a lányokat, hogy egészségesek, szépek legyenek. A korbácsolás Győr-Sopron megyében a legényavatással kapcsolódik össze. A legények végiglátogatják a lányos házakat, és szép, régies dallamú ének kíséretében korbácsolják a háznépet. A lányok szalagot kötnek a korbácsra, az édesanyák pedig előre becsomagolt húsdarabokat adnak át a csoportnak. A legények ezután visszatérnek a kocsmába, s a szabadban felállított tűz helyen megfőzik az összegyűjtött húst. Ezt fogyasztják el a közös vacsorán, ahol a legények avatása történik. Ezen az ünnepségen csak férfiak vehetnek részt.

Az avatás maga hosszú beszéd kíséretében történik, amely összekapcsolja a betlehemi gyermekgyilkosság történetét a legényavatás tényével. A beszéd végén a keresztapák leöntik a legényt egy pohár borral, utána kiadós ivás következik, majd az újdonsült legényeket elviszik látogatóba egy-egy lányos házhoz. A kislányok és az édesanyák elnéző mosollyal segítik át a kótyagos legényeket a nehéz viziten, s ezzel be is zárul életüknek ez az ünnepélyes fordulója.

János napja

Szent János evangélista ünnepe. E naphoz kapcsolódott a borszentelés szokása. A szent bornak is - minden más szentelménynek - mágikus erőt tulajdonítottak. Beteg embert és állatot gyógyítottak vele.

János a fordulópont szentje, mivel Janus nyomán őt is az év egyik kapujának, a téli napfordulónak a megszemélyesítőjeként tartották számon. János az, aki előtt látomásaiban a "mennyei ajtaja" megnyílt. December 27-e, Szent János evangélista emléknapja régebben, a 18. századig Karácsony harmadnapja volt. Átalában István-nappal együtt ülték meg. A régi János-napi szokások legjelesebbje - a szokványos Jánosköszöntők, jánosolások mellett - a borszentelés, és a Szent János áldása, más néven Szent János pohara, vagyis a szentelt borral való köszöntés, áldomás. Régen a Jánosnapon megszentelt borral kínálták azokat, akik hosszú útra keltek, búcsúzkodtak. Ez volt a "Szent János pohara". A máig is megtartott szokás alkalmat nyújt a vendégségből való búcsúzkodásnál is az utolsó, búcsúpohár elfogyasztására. A régi rítus szerint ezt ülve kell kiinni.

**A Hagományőrző Egyesület
idei utolsó táncpróbája
december 22-én pénteken,
2007-ben az első próba január 5-én,
pénteken lesz,
gyerekeknek 18:15-kor,
felnőtteknek 20 órakor**

Tűzoltók 2006

Egyre korábban sötétedik. Kitekintve az ablakon szürke, ködös időt tapasztalhatunk. Összehúzza a kabátunkat elgondolkodunk: közel a Karácsony! Nemsokára vége az évnek, itt az idő a számvetésre.

Mi, a Tűzoltó Egyesület tagjai is ezt tesszük. Végiggondolva az évet, volt jó és kevésbé jó dolog, ami velünk történt. Évről évre egyre nehezebb a versenyeken jó eredményt elérni és az nem a versenyzőkön múlik. Régióta küszködünk a motorunkkal, hogy megfelelő műszaki állapotban legyen. Sajnos új motorra nem is gondolhatunk. Falunkban az idén nem volt jelentős

anyagi kárt okozó tűz vagy természeti csapás. Ehhez részben a községünkben lakó emberek felelősség teljes hozzáállása is kellett. Ne engedjük szabadjára a „tűzmanót”! Itt megjegyezném, hogy falunkban szemétszállítás működik!

A hulladékot nem kellene elégetni veszélyt okozva, és a lakosság jó levegőhöz való jogát korlátozni! Épp elég a forgalom terhelése, nincs szükség a műanyagok füstjére.

A jó dolgokhoz tartozik, hogy részt vettünk a falu és más egyesületek rendezvényein. Borszemlén, falunapon stb. Saját szervezésű – és azt hiszem – sikeres kiránduláson vettünk részt Kalocsán, Hajóson és környékén, a résztvevők anyagi

hozzájárulásával. Az idei szűkös költségvetésünket pályázatokon tudtuk kiegészíteni. Közel 400 eFt-ot nyertünk.

Ebből felújítottuk a szertárt, járdát betonoztunk, a homlokzatra feliratot készítettünk és csatornát cserélünk. Ápoltabb lett a környék.

November hónapban a Katasztrófavédelmi Igazgatóság ellenőrzést hajtott végre, amin egyesületünk jól megfelelt.

Remélhetőleg rosszabb évünk nem lesz, csak jobb! Ezen gondolatok jegyében kívánunk meghitt ünnepeket és egy nyugodt, egészségben eltöltött évet minden kaposfői embernek.

Benedek László

HOGY BIZTONSÁGBAN, BOLDOGABBAN ÉLJÜNK!!

Ismét elmúlik egy esztendő és úgy tűnik, sokkal nagyobb biztonságban és ezáltal is boldogabban tudjuk élni mindennapjainkat. Egyrészt annak köszönhető, hogy polgárőreink mindent megtettek és megtesznek ennek érdekében, másrészt a rendőrségnek, akikkel igen jó kapcsolatunk van, harmadrészt, de talán főként a polgárőrség és lakosság kapcsolatának nagymértékű javulásában. Mind többen látták be a falu lakói közül, hogy bármikor számíthatnak polgárőreinkre, esőben- hóban, melegben-hidegben, éjjel és nappal, teljesen önként- és térítésmentesen (akkor is ha esetleg nem látják őket.)

Most amikor az ünnepek jönnek gondoljuk át, hogy Önök és gyermekeik vajon nagyobb biztonságban érzik-e magukat, mint amikor nem volt polgárőrség, és ha igen, akkor ha csak egy pillanatra is köszönjék meg szóltalanul nekik. Ők is ezt teszik, de most és „igen hangosan” Önöknek, hisz csak Önökkel együtt lehet községünkben a biztonságosabb és boldogabb életet élni. Ebbe beletartozik a családok békéje, a rongálók és kábítószeresek visszaszorítása, visszatartása valamint a köz- és vagyonbiztonság.

Ezt egyszerű dolgokkal, komoly felelősségteljes cselekedettel segíthetjük:

- A szülők által nehezen megkeresett pénzt nem engedjük játékgépekre költeni,

- Ködös, síkos időben főként lakóterületeken igen óvatosan, józanul vezetünk, hogy mindenki hazaérjen egészségben szereteteihez,
- Nem engedünk be illetékteleneket lakásunkba, ingatlanunkra akármilyen céllal jön is. Előbb értesítsük a szomszédokat, a polgárőrséget.
- Nem hagyjuk szem előtt értékeinket, és nyitva lakásunkat, gépkocsinkat és táskánkat.
- Nem engedjük kiskorú, fiatalok gyermekeinket éjjeleken át ellenőrizetlenül csavarogni, szeszestalt fogyasztani, esetleg randalírozni, kábítószerezni,
- Ne bántalmazzuk szeretteinket, embertársainkat, kicsi gyermekeinket.
- Tudomásul vesszük, hogy ami nem a miénk, az másé és ahhoz semmi közünk.

Kívánjuk, hogy a **2006-os karácsony** községünk **minden lakójának Békés és Boldog, a 2007-es év pedig még sikerebb, biztonságosabb és boldogabb legyen.**

VIGYÁZZUNK MAGUNKRA!

VIGYÁZZUNK EGYMÁSRA!

POLGÁRŐRSÉG ELNÖKSÉGE

A Képviselő-testület szociális bizottsága karácsony előtt a rászorultaknak a Láncszem-Alapítvány jóvoltából téli ruha adományt osztott szét. A 60 zsáknyi ruhaneműnek nagyon örültek. Emellett 300 m²-nyi padlószőnyeg kerül kiosztásra, melyből az iskola és az óvoda is részesül. Az orvosi rendelő részére pedig egy tolokocsit küldtek. Szeretnénk a következő években is karácsony előtt gondoskodni a szociálisan rászorultakról.

Kellemes Ünnepeket kíván a szoc.bizottság nevében Vörhendi Gyuláné

Nyugdíjasaink

Az elkövetkező évben kerek évfordulás lesz a kaposfői Nyugdíjas klub.

46 szépkorú, többnyire nő látogatja klubunkat hétfő esténként.

Szeretnék írni pár sort egy-egy kedves – klubunk alakításában résztvevő - klubtagunkról, akikre különösen büszkék lehetünk.

Falunk szülöttjei, mindig is itt éltek, valamikor egy utcában, azonos évben születtek, szomszédok voltak.

Együtt játszottak, egy iskolába tanultak, sőt azonos bandában is szórakoztak fiatalkorukban.

Aztán férjhez mentek, kis utcájukat, a Kereszt utcát elhagyva férjüket követve más utcába költöztek, egymástól távolabb, de a barátság megmaradt közöttük.

A sors úgy hozta, ma már egyedül élnek szerető családjuk körében, és ismét egymásra találtak a klubban. Együtt táncolnak. Jó nézni őket, ahogy átfogják egymást, minden mozdulatuk, tánc lépésük összeszo-

kott, harmóniát, egyszerűséget, jókedvet sugároz.

Valcert, cepedlit, mazurkát úgy táncolják, ahogy azt már kevesen. Bennünket, fiatalabbakat, hatvanasokat – bátran mondhatom, hisz ők már nagy lányok voltak, amikor én születtem – jókedvűen tanítgatnak.

Szívesen énekelgetnek együtt: Hogy is volt Teri? Emlékszel rá Annus? Gyakran felhangzanak ezek a mondatok, amikor ők mesélnek a régi időkről.

Most annyi sok év után, együtt is üdülhettek a fonyódligeti Őszi Napfény táborban. Nem mentek üres kézzel, énekekkel, tánccal, kis jelenettel elnyerték a tábor résztvevőinek tetszését, a kaposfői Nyugdíjas Klub hírért elvitték megye szerte és öregbítették, fényesítették azt. Nagyon sok új barátot szereztek, bizonyítja ezt a kapott levelek, telefonhívások, üzenetek.

A két bemutatásra váró klubtagunk: Geiszt Istvánné és Pitz Jánosné, akik idős korukat meghazudtolva, fáradhatatlanul, elsőik között, tettekre készen vesznek részt a klub életében.

Nincs olyan műsor, helyi fellépés, ahol ők részt ne vennének.

Geiszt Istvánné, a mi énekes madarunk. Csengő, tiszta hangjával bárhol, bármikor bátran feláll a dobogóra

és énekel. Énekével mindenkor sikert arat, dobogós helyre kerül, oklevéllel, emléktárggyal tér haza. Az ének az élete, mondja. Énekel magyar nótát és sváb dalokat is. Nincs olyan ének, amit ő emlékezetből, azonnal el ne tudna énekelni. Sőt mindegyikről tudja, mikor hallotta először, kinek a nótája volt, kitől tanulta azt. Sokat tanulhatunk tőle, hisz idős kora ellenére ma is egy élő lexikon.

Ők ketten még ma is őrzik azt, amit gyermekkorukban láttak, tanultak szüleiktől, nagyszüleiktől.

Kívánunk nekik nagyon jó egészséget, hosszú, boldog öregséget.

**A kedves olvasóknak kívánunk
Békés karácsonyt és
boldog új esztendőt:**

Kaposfői Nyugdíjas Klub tagjai

Horgász figyelő

Beköszöntött a téli szezon a kaposfői horgászegyesületnél is. A horgászok nagy része már elpakolta felszerelését, lezsírozta, megtisztította orsóját.

Az évszakhoz képest jó időt hozott a december eleje, de már kevesen ülnek ki a tópartra. Lassan csend és nyugalom ül a tájra, a halak is veremelő gödreikbe húzódva várják a tavasz beköszöntét. Ilyenkor már csak a ragadozóhalak és pár keszegféle aktív.

Az őszi lehalászások a jó időnek köszönhetően gyorsan, zavartalanul befejeződtek. Rekordnak számító halmenynyiséget telepített az egyesület a horgásztóba. A sporttársak nagy reménnyel várhatják a jövő évi szezont.

Érdemes tél elején a természetjáróknak is kimenni egy kicsit a tópartra és megfigyelni a téli természetet, a jégmadarak pompás színeit és a récefajok hápogó kavalkádját.

Vörhendi Péter

Vegyes érzelmek, felemás teljesítmény 2006 őszén

2006. júliusában a bajnokságra való felkészülésben azt a célt tűzte ki az egyesület, hogy a bajnoki táblázat 1 – 8 helyezettjei között fog végezni. Természetesen ez az „első” számú csapatra értendő, hiszen az Ő szereplésük a meghatározó a bajnokságokban, az elszámolásakor.

A bajnokság félidejénél sajnos csak a 12. hely jutott a felnőtt csapatnak, ez elmaradt a várakozástól. A rossz szereplés nagymértékben a fegyelmetlenségre és a sérülésekre írha-

tó. Meghatározó játékosok estek ki, mint Mátés Balázs, Cservölgyi Roland, Pintér Balázs, mindhárom esetet műteni kellett térdsérüléssel. Nem meglepetés az ifjúsági U-19 teljesítménye, kettő vereséget szenvedtek el az őszi folyamán és ha az utolsó mérkőzésen nyernek, az előkelő 2. helyről várhatták volna a tavaszi folytatást. A serdülő U-17 kiemelt bajnokságban szerepelt, mivel előző évben bajnokságot nyert, sajnos az idei év gyengébbre

sikerült, 8. helyen végeztek. Nagy sikert könyvelhetnek el viszont az U-13 fiataljaink, Ők a megyei közép csoportban őszi bajnokok lettek. Az MLSZ- NUPI szervezésében bonyolított U-7 U-9 U-11 fiatalok a részükre kiírt tornákon részt vettek, eredményesen szerepeltek.

2007 év tavaszán szeretnénk folytatni a megkezdett bajnokságot, reméljük a Fortuna, a szerencse is támogat bennünket a meglévő támogatókon kívül.

A gazdasági helyzetünk katasztrofális, a 2006 évi önkormányzati támogatásból 1 millió forinttal kevesebbet kaptunk ez idáig, tagi kölcsönből fizettük ki a felmerült számlákat, de a személyszállítónak is tartozunk 380.000.- forinttal. Ez úton szeretnénk megköszönni a támogatók segítségét a felajánlott adó 1 %-át és az önkormányzati

támogatást. Itt az újság hasábjaink is szeretnénk kérni az Önkormányzat-képviselő testületét és a Polgármester Urat, hogy a kifizetetlen számláinkhoz segítséget, támogatást adni szíveskedjenek és a jövőben is támogassák a község egyik legrégebbi, sok fiatalot megmozgató egyesületét, mely a hét minden napján egészsé-

ges elfoglaltságot ad, oly sok fiatalnak.

Kívánunk a Község valamennyi lakosának, a szeretet csillagától vezérelt békés ünnepet, áldott szép karácsonyt, álmaink, vágyaink beteljesülését hozó boldog új évet !

*Horváth Zoltán
Kaposfői Sportegyesület*

Lázzról és a lázcsillapításról.

A „nyugati” orvostudomány eredményei 5 évente megújulnak, de ezek az ismeretek nem mindig jutnak át ilyen gyorsan a köztudatba.

A védekező rendszerünkkel foglalkozó tudományág (immunologia) ismeretanyaga az utóbbi évtizedekben kötetekre duzzadt. A lázról, mint a szervezetünk védekező reakciójáról is jóval többet tudunk.

A láz önmagában nem betegség, hanem tünet, sok betegség kísérő jelensége. Talán azért lett mumus, mert egy kellemetlen állapot jellemzője, pedig a 40 fok alatti láz relatíve veszélytelen. Ez a tény sajnos az orvosok körében sem ismert. Ha veszélyes lenne, az emberiség már rég kipusztult volna. Sőt, az elmúlt években mesterségesen melegítették fel a pacienseket, lázas állapotot hoztak létre (41,7 fok!!!) s ezt használták fel a daganatok elleni kezeléshez. A felső légúti fertőzéseket kb. 90%-ban okozó vírusok ellen nincs is más fegyverünk, mint a láz (38,5 foktól láz, addig hőemelkedés). Az antibiotikumok adása felesleges (és káros is lehet, mert a szervezet számára fontos baktériumok elpusztulhatnak: pl. bélbacillusok, a női tejsav termelő bacillusok – ezért jelennek meg a gombák).

Szemléletesen úgy lehetne érzékeltetni, hogy a lázzal „égetjük ki” a vírusokat a véráramból. A lázgörcsre hajlamos kisgyermek sajnos már 38 fok körül görcsölnek, ők a kivételek, rájuk más szabályok vonatkoznak. A 6 hónap alatti kisdedek és a 60 év felettiekre szintén, mert ebben a korban még nem, vagy már nem működik a védekező rendszer kielégítően.

Mint említettem a láz kellemetlen állapot: végtagjaink elnehezülnek, rosszul érezzük magunkat, keressük az ágyat. A kezelés is ezt jelenti: ágy, nem túl meleg takaró (hőguta veszélye!), bőséges folyadék, és könnyű étrend (általában a beteg egyébként sem eszik, étvágytalan). Gyakori tünet a hasfájás, mert a védekező rendszer akti-

vitása miatt a hasi nyirokcsomók is megduzzadnak (de vakbélgyulladásról el kell különíteni!). Az egyszerűbb vírus-fertőzések általában három nap alatt meggyógyulnak. Ennél tovább tartó magas lázas beteget meg kell mutatni orvosnak, mert gyakran már a másodlagos fertőzések okozzák a lázat (pl. megjelennek a mandulákon a baktérium okozta tüszők...), s ekkor már antibiotikumra is szükség lehet.

A lázcsillapítás a szülő, vagy a gondozó feladata. Az orvostól azt kell várni, hogy a vizsgálat után véleményt mondjon, hogy milyen betegség tünete a láz, és mi a teendő a továbbiakban. Most a legmodernebb kezelési mód a gyógyszer és a régi jól bevált „priznic” kombinációja. Az előbbi általában ibuprofen származék (Pl. Nurofen), az utóbbi a minél nagyobb felületen alkalmazott állott vizes borogatás: magyarul a lepedőbe csavarás. Nem elég csak a csuklókra és a homlokra rakott vizes ruha, hiszen az alig egy százaléka a testfelületnek! A vizes ruhát természetesen cserélni kell!

A lázcsillapítás a magyar nyelvben szó szerint értendő: nem a láz megszüntetésére kell törekedni. Néha jó eredmény a 40 fok körüli hőmérsékletre a stabil 38-38,5 fokra csökkentés is. A régebben divatos hűtőfürdőt kritika érte, mert a kihűtött víz ugyan csökkentette a testhőmérsékletet, de az eredmény átmeneti volt, mert a hideg kiváltotta „cebegés, vacogás” a beindult izommunka jele, amely hőtermelést váltott ki.

Tehát összefoglalva: a lázat inkább jótékonyan kell tartani. Óvatosnak kell lenni a lázcsillapítókkal, mérlegelni kell a haszon és kockázat elvével, mert minden gyógyszernek mellékhatása is van (az nem is igazi gyógyszer, amelyiknek nincs), tehát csak a magas lázban szabad alkalmazni, megfelelő adagban, és csak akkor, amikor szükség van rá (tehát nem rendszeresen).

Dr. Antal László háziorvos, szakfőorvos

Szilveszter napja

Szent Szilveszter pápa (314-335) ünnepe. A szilveszteri és újévi a szokások és hiedelmek célja az, hogy biztosítsa a következő esztendőre az állatállomány szaporaságát és a termés bőségét, valamint az emberek egészségét, szerencsésjét. Régen is elbúcsúztatták az ősztendőt, s közben számos praktikával,

varázslattal igyekeztek kifürkészni a jövőndőt. Különösen az eladó lányok voltak kíváncsiak sorsukra, arra, hogy férjhez mennek-e, vagy továbbra is pártában kénytelenek tölteni napjaikat.

Szilveszter estéjén a falu apraja nagyja hálaadó istentiszteletre megy, éjjelkor pedig minden templomban harangszóval búcsúztatják az ősztendőt és köszöntik

az újat. A fiatalok báloznak, vidám mulatságokkal várják az újesztendőt.

Újév reggelén a férfiak köszönteni járnak a rokonokhoz, barátokhoz. Asszonyok ekkor nem lépnek ki a házból, mert január 1-jén asszonnyal találkozni szerencsétlen esztendőt jelent

Rövid hírek

Véradás

Mint minden évben, idén is véradásra hívta a Vöröskereszt községünk lakóit. A felhívásra december 4-én 42 kaposfői jelentkezett, ezzel is segítve a rászorulókat.

Papírgyűjtés

Október 11-én és 12-én a diákönkormányzat papírgyűjtést szervezett. Összesen 8574 kg-ot gyűjtöttek össze az iskola tanulói. A felső tagozatosok közül a 6.b osztályosok, az alsó tagozatosok közül pedig a 2.osztályosok voltak a legügyesebbek, ez a két osztály gyűjtötte a legtöbb papírt. Az egyéni versenyben az alsó tagozatosok közül Farkas Dávid, a felsősök közül Vörhendi Nóra bizonyult a legügyesebbnek.

Megemlékezés

Az őszi szünet előtti utolsó tanítási napon emlékeztek meg az iskola diákjai az elhunytakról. Az osztályok képviselői gyertyát gyújtottak és virágot helyeztek el: délelőtt a halott tanárok tiszteletére állított kopjafánál, délután pedig a kaposfői hősi emlékműnél.

Kiállítás az iskolában

Hagyomány már az iskolában, az advent időszakában megrendezett szülők-nevelők klubja, melyet mindig egy kiállítás megnyitásával tesznek még emlékezetesebbé. Idén december 8-ától a tanulók munkáiból készült gyűjteményes kiállítást tekinthette meg az érdeklődő közönség. A hatodik osztályosok műsora után a kiállított gyermekmunkákat a néprajzi szakkör egykori vezetője: Csóriné Kiss Klára ajánlotta az érdeklődők figyelmébe.

www.tanckorkaposfo.extra.hu

Elkészült a Hagyományörző Egyesület honlapja. Az érdeklődők a www.tanckorkaposfo.extra.hu Internet címen is megismerkedhetnek az egyesület által szervezett programokkal, képeket, rövid videójeleneteket tölthetnek le a web lapról.

Márton napi bál

A hagyományos Márton napi jótékonyági bált november 11-én rendezte az óvoda szülői munkaközössége. Sok értékes tárgyat sikerült összegyűjteni az esti tombolasorsolásra, amit - az óvodások nevében - ez úton is szeretnének megköszönni a felajánlóknak. Az esti műsorban fellépett a Hagyományörző Egyesület gyermekcsoportja is. A bál és a tombola bevételét – 250.000 ft-ot – óvodai bútorok beszerzésére és karácsonyi játékok vásárlására használgák fel.

Intim torna

Egészségünk megőrzéséhez fontos az intim testrészek karbantartása, megmozgatása. Ehhez nyújtott segítséget az Egészséges Életmód Klub szervezésében megtartott négy napos intim torna foglalkozás. A kultúrházban rendezett tornán 32-en vettek részt.

Adventi készülődés

Az Egészséges Életmód Klub adventi koszorú készítésére hívta az érdeklődőket november 25-én a kultúrházba. Több mint ötvenen vettek részt a kézműves foglalkozáson, ahol az adventi koszorúk mellett, ajtó- és fali díszek készítéséhez is segítséget nyújtottak a klub tagjai.

MESE

Nagyon várjuk már, hogy községünkben elfogadható árú internet hozzáférés legyen. Hogy mire jó az internet? Például az alábbi mesét is egy weblapról töltöttük le, ami nemcsak gyerekeknek szól!

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy együgyű gazda. Egész életében tett-vett, dolgozott keményen, mégsem jutott ötről a hatra.

Történt egyszer, hogy észrevette, fogynak a tyúkok a tyúkudvarból. Hiába próbálta nyakon csípni a tolvajt, sehogy sem sikerült. Gondolta, keres magának egy őrzőt, aki megvédi a baromfiakat a titokzatos tolvajtól.

- Válassz engem! - mondta a kutya. - Jó a szemem, jó az orrom, éles a fülem. Meghallok, meglátom, kiszagolom, ha jön a tolvaj. Akkor majd sarokba szorítom, hangosan ugatok, és te elfoghatod.

- Válassz inkább engem! - mondta a róka. - Az én fülem élesebb, az orrom jobban szagol, a szemem jobban lát, mint ennek itt - és a kutya felé bökött. - Én nem verlek fel ronda ugatással éjeli álmodból, hanem elfogom helyetted a tolvajt. Ezt a ronda korcsot megzavard el, mert ahogy látom, csak a tyúkjaidra fáj a foga.

Tetszett a gazdának a róka beszéde, meg aztán csinosabbnak is látta, mint a gubancos szőrű kutyát. Felfogadta hát a sima beszédű vörös komát a tyúkudvar őrzésére.

Látszólag minden rendben volt, a róka minden reggel tisztelettudóan jelentette, hogy az éjjel nem történt semmi, mind megvannak a tyúkok, csak a kutya ugatott hangosan a kerítésen túl. A gazdának tetszett ez a nyájasság és tisztelet, és megerősítette a rókát tisztségében, bár mint ha tyúkok kevesebben lettek volna, mint annak előtte.

Történt egy éjjel, hogy a gazdát zajverte fel éjjeli álmából. Kiszaladt az udvarra, és látja ám, hogy a róka épp egy tyúk tollát tépdesi veszettül, és a nyakát próbálja átharapni.

- Mít művelsz?! - rivallt a gazda a rókára.

A róka elengedte a tyúkot, és így szólt a gazdához:

- Hazudtam neked. Bizony én fosztogattam az udvarodat, én loptam a csirkéidet és tyúkjaidat, én ettem meg a tojásokat. De csak mostanáig. Direkt csaptam zajt, hogy meghalld és kigyere. Sőt, örülök neki, hogy most minden kiderült, mert egyébként épp mától vegetáriánus lettem, megundorodtam a húsevéstől és a hazudozástól, hogy be kellett csapnom téged. Amúgy meg a kutya sokkal több csirkét lopott volna és még jobban becsapott volna téged. Én csak meg akartalak óvni ettől. Látod, most igazat beszélek, úgyhogy tarts meg hivatalomban, mert innentől kezdve már bizhatsz bennem.

Ugye gyerekek, ilyen csak a mesében van!?